

25. výročí Pouštní bouře v libereckém Vesci

Již po několikáté se v libereckém areálu Vesec sešly nejen bezpečností složky naší republiky, aby sobě a návštěvníkům připomněly důležité historické okamžiky – válku v Perském zálivu známou také jako operace Pouštní bouře, ve které československé jednotky bojovaly po boku koalice 28 států vedené Spojenými státy americkými proti diktatuře Saddáma Husajna. Dalším důvodem této vzpomínkové akce bylo zažehnout v dětských srdcích plamen cti a hrdosti na to být součástí národa, který se zúčastnil osvobodování vojensky utlačovaného Kuvajtu. Tato akce, která byla zaměřená především pro děti, nebyla plná pouze historických momentů, her, ukázek zbraní a vojenské techniky, ale také spolupráce všech složek naší obrany a velkého množství dobrovolníků. Jako odraz této komunikace byla akce, která lidem přiblížila nejen historii ale také to, jak dokáže ochota dobrovolníků a všech složek dohromady spolupracovat.

Ze strany pouhého návštěvníka, jsem byla velmi překvapena počtem lidí, kteří si i v tak horkém počasí našli čas podílet se na této připomínkové akci. Odměnou za to jim bylo nepřeborné množství aktivit a ukázek. Pokud zrovna nevypukla bitva o Kuvajt nebo nebyli převezeni uprchlíci přes hranice, mohl návštěvník shlédnout vystoupení děvčat ze skupiny Takt, pokochat se zbraněmi a vojenskou technikou, vyzkoušet si střelbu na terč, pozorovat zásah policejních jednotek nebo jen ve stínu poslouchat hudbu a pozorovat děti projíždějící se na koních.

Jako přihlížející na jeden z hlavních programů – bitva o Kuvajt, jsem byla vtažena do děje tak, jako bych byla přímo součástí bitvy. Divák mohl být svědkem střelby, rozprostírajícího se dýmu po údolí z nehody na ropné věži či mohl zažít atmosféru projíždějících tanků či stíhaček Gripen, které prolétaly nad válečným územím. Těm, kteří se situací nebyli seznámeni či nerozuměli určitým pasážím, byl poskytnut během celé ukázky komentář. Pro ještě větší efekt z bitvy, měli všichni účastníci ukázek dobové stejnokroje, zbraně i techniku. Velmi obdivuji dobrovolníky, kteří v tak horké sobotě a ve svém volném čase běhali půl hodiny po louce ve vojenských oděvech a v plynových maskách, aby ukázali zejména dětem, jak důležité je nezapomenout na historii a poučovat se z ní.

Sama jsem měla také možnost zahrát si v jedné z ukázek – převoz uprchlíků přes hranice Schengenu. Za veškerou tou podívanou z bitvy a převozu uprchlíků, která pomine během několika okamžiků, je spousta práce a úsilí. Každý účastník, který má většinou úkol i jinde, musí během chvíle předat svou práci či ji ukončit a přejít na scénu. Sehnat veškeré potřebné propriety a zkontrolovat zbraně. Bez ohledu na počasí se obléknout do předepsaného oblečení.

Na vlastní kůži jsem si zažila, jaké to je se ve 30stupňovém vedru obléct do dlouhé mikiny a kalhot a v rozpálené dodávce vyčkávat na to, až se lidé seskupí a přijde povel shora. Když přišel povel, museli jsme v dodávce dojet na místo kontroly, kde nám jako uprchlíkům nařídili vystoupit z auta policisté i vojáci, kteří na slunci stáli celou ukázkou. Zkontrolovali nás, odvezli a samotní tam museli čekat na další várku uprchlíků a snažit se nestírat si každým pohybem pot z čela. Po odehrání scénky měla většina herců necelých pět minut na to, převléci se do uniforem na bitvu o Kuvajt a přesunout se na místo boje. Naštěstí celou dobu panovala dobrá nálada. Všichni se zúčastnili dobrovolně, a tak se po celou dobu těžších a lehčích chvil snažili zachovat pozitivní přístup a náladu, která se pak velmi odrážela na tom, jaký dojem mělo celé představení na diváky.

Lze tedy akci považovat za vydařenou, a to jak ze strany návštěvníků, tak ze strany účastníků. Lidé si domů odnášeli nejen zážitky z bitvy, ale také dobrou náladu a v hlavě znějící písničky skupiny Spejbls Helpers – revival AC/DC. Doufejme tedy, že příští ročník bude neméně vydařený jako ten letošní. ■